

Posudek bakalářské práce

Autor práce: Štěpán Slezák
Název bakalářské práce: Pevnost Josefov jako významná muzejní instituce
Autor oponentského posudku: PhDr. Michal Babík

Cílem bakalářské práce „Pevnostní město Josefov jako významná muzejní instituce“ Štěpána Slezáka, který si vytyčil v úvodu práce, je *„objasnit fungování pevnosti jako muzejní instituce a mapovat profil návštěvníků pevnosti“*, jako další cíl si Štěpán Slezák v úvodu vytyčuje *„navrhnout řešení, jakým způsobem zvýšit návštěvnost a přispět ke zlepšení efektivity prezentace objektu“*. Text práce je rozčleněn na 11 hlavních kapitol a bez příloh čítá rovných 40 stran textu.

Prvních 23 stran obsahuje popisný text, který se zabývá historickým kontextem sledovaného objektu a dále informačním koktejlem, ve kterém se autor zabývá pojmy muzeologie, muzejní zákon, ale také muzejní pedagogika. Větší prostor pak věnuje rozboru pracovních listů a jejich použití v muzejním prostředí, přičemž vychází téměř výlučně z publikace Lenky Mrázové. V této části práce autor také popisuje další turistické zajímavosti a akce, které se v Josefově konají. Na straně 16 se také autor pokouší o definici pevnosti Josefov jako muzejní instituce.

Tato, první část textu, působí na čtenáře velmi zmatečným dojmem. Vzhledem k vytyčeným cílům, které si autor vymezil v úvodu práce, postrádá logiku toho, jakým způsobem se má vztahovat k vytyčeným cílům. Není například zcela logické, proč je na straně 8 uveden krátký text, který má na pár řádcích popsat, co je to muzeum, CES a muzeologie, a o pár stránek dál v kapitole nazvané Pevnost Josefov jako muzejní instituce se této problematice vůbec nedotýká. Předpokládá bych, že autor si všimne toho, že v současné době neexistuje zákon o muzeích (charakterově je zákon 122/2000 Sb. v platném znění v první řadě normou, která upravuje ochranu muzejních sbírek viz jeho název). Definice toho, co je to muzeologie, je také velmi vágní a opět bych předpokládal, že autor sáhne po jiných publikacích (Z. Z. Stránský, F. Waidacher apod.). V textu nazvaném Pevnost Josefov jako muzejní instituce pak není vůbec odkaz na to, vede-li tato organizační složka muzejní sbírku dle tohoto zákona a lze-li ji také považovat za muzeum z tohoto pohledu. Autor by se mohl také zachytit toho, je-li organizace členem Asociace muzeí a galerií, mohl zjistit, pokoušela-li se v minulosti o členství a pakliže ano, z jakého důvodu nebyla přijata. Zásadní by mělo být také sdělení o tom, kdo je vlastníkem sbírkových předmětů apod. Nicméně to se v textu nedozvíme. Autor také při výčtu turistických atraktivit Josefova uvádí „Muzeum Waldemara Matušky“, jakkoliv v rámci muzejní obce panuje k institucím tohoto typu skeptický pohled na to, mají-li obecně takovéto převážně komerční aktivity bez základních cílů, být nazývány muzei či galeriemi. Opět bych očekával autorův kritický pohled či alespoň zmínku na toto téma. Naopak překvapivě vůbec nezmiňuje Městské muzeum v Jaroměři, což lze asi vysvětlit tím, že se zabývá pouze územím Josefova, na druhou stranu je to ale nejvýznamnější a nejméně vzdálené plnohodnotné muzeum.

Druhá část autorova textu (str. 24 a dále) se pak již věnuje konkrétnějším záležitostem, které se týkají samotného Pevnostního města Josefov. Vychází přitom také z vlastní zkušenosti, kdy, jak sám uvádí, působil na pevnosti jako průvodce. Uvádí dále návrh pracovního listu, kterým by bylo možné doplnit prohlídky pro žáky druhého stupně základních škol. Dále se

zabývá propagací samotné instituce a v poslední části práce se pak pokouší o vytvoření SWOT analýzy samotné organizace.

Zmíněná druhá část působí také velmi rozpačitým dojmem. Pokud například na str. 24 uvádí, že „vystavování nemá žádný ucelený řád a často se mění dle nově nabytých předmětů nebo nápadů“, měl by se v duchu jím vytyčených cílů této problematice věnovat (kriticky rozebrat či např. navrhnout lepší řešení). Navržené řešení pracovního listu by také sneslo větší propojení nikoliv jen s obecnými tématy, které se vztahují k pevnosti, nýbrž i se samotnými muzejními exponáty, které jsou v rámci prohlídky prezentovány. Při následné tvorbě SWOT analýzy pak autor osloví pouhé čtyři respondenty a z jejich názorů se pokouší generalizovat získané informace.

Bohužel musím konstatovat, že celý text minul cíle, které si autor vytyčil. Má-li se tato práce nazývat „Pevnostní město Josefov jako významná muzejní instituce“ a objasnit fungování pevnosti jako muzejní instituce či mapovat profil návštěvníků pevnosti, očekával bych, že si v ní čtenář najde informace např. o financování či rozpočtu instituce, správě muzejních exponátů, analýze návštěvníků, či komplexní SWOT analýze, která bude zahrnovat daleko širší okruh respondentů. Očekával bych, že má-li být v textu aplikovaná část, budou zde návrhy nikoliv jen na pracovní list, ale na celý edukační program, který by mohl být používán pro některou cílovou návštěvnickou skupinu atd.

Z mého pohledu předkládaný text nese rysy seminární a nikoliv bakalářské práce. Z výše uvedených důvodů práci doporučuji k přepracování, nikoliv obhajobě.

V Jičíně, 14. května 2020

.....

PhDr. Michal Babík